et in glo.ibidem. Unde patet q̄ nulli femina
etiam ſi ſancti monialis fuerit licitum eſt ad
miſſam celebrare.

v Quid ſi miniſtrans aliqua cū vel occaſione re
ceſſerit de altari dimittēdo celebrāte ſolū re
uerſur⁹/tñ vtrū celebrans debeat ꝓcedere in
miſſa vel ceſſare donec miniſtrās redeat.

Solutio. Precedere debet quouſq̄ aliquid occurrat ī
quo indigeat miniſterio miniſtratis:

Dubium Quid ſi miniſtras recedēs non reuertat.

Solutio. Sacerdos celebrās neceſſitati cōpulſus vicez
miniſtrantis ſuppleat

vii Quid de ſacerdote īcluſo vl' heremita ⁊ ſoli-
tario: an ſcʒ ſolus celebrare poſſit.

Solutio. Si ei nō ſuffraget copia miniſtrātis ſol⁹ cele
brare pōt ali⁹ ſec⁹ vt notat ī glo. circa ſolutio
nē quarti dubij precedentis allegata.

viii Quid ſi quis omittat aliquid predictorum q̄s

Solutio conſecret ſcienter tamen vel ex ignorātia craſ
ſa omittens grauiter peccat vt etiaʒ circa ſu-
pertora dictum eſt.

Capitulum ſextum de du-
bijs q̄ occurrūt in cerimoniis conſuetis obſer
uādis in miſſa ⁊ circa eam tam agendis q̄s in
dicendis tres includent articulos.

Arti.i. Reſoluens.x.dubia q̄ oriuntur circa agēda ⁊
dicenda ante miſſam.

Dubiū.i. Utrum celebraturus miſſam aliquid ſpeciali
ter agere debeat ante miſſam.

Solutio. Si cū em̄ oē qđ agere intendimus p ſtudium
conſiderationis preuenire debeamus vt ſic ad

quod agendū eſt ꝑparemur maxīe decet vt fiat circa hoc digniſſimū officiū ne qs imꝑparat⁹ accedēs: iudiciū ſibi manducet et bibat.

Pre requiritur ita ꝙ debita ac ſufficiēs preparatio ſacerdotis qua ita efficiatur diſpoſit⁹ ꝛ idoneus vt digne ad celebrandum poſſit accedere. Unde et ſcriptum eſt. Ante orationem prepara animam tuam.

ii. In quo conſiſtat debita et ſufficiens preparatio ſacerdotis celebraturi.

Preparatio illa cōſiſtit in debita et ſufficiēti
Soꝛo. cōſcientie mūdificatione ꝛ ordinatione q̄ p̄requirūt debitā ſuīpſius ꝓbationē id eſt diligētē conſciētie ſue examinationē. ſcd̄m ꝙ apl'us Corinthios monet ita ſcribens. Probet autē ſe ipſum homo. ꝛc̄.

Et ita ex toto tria ī gn̄e re probatio
qrit ad debitē ſufficientē purgatio conſcīe.
et dignā p̄pationem. ſcilꝫ. adornatio.

iii. Qualiter et in quib⁹ qs ſeip̄m probare et examinare debeat.

Primo et ante oīa debet cū diligētia conſciētiā ſuā diſcutere ꝛ examinare p̄ſertim ꝓxima confeſſione debite facta. Si interea ne inciderit in excōmunicationem irregulitatē vel ſuſpenſionem aut aliquid aliud huiuſmodi impedimentū. Scd̄o diligenter ꝓſpicere dꝫ ſine interea aliqua mala p̄cipue mortalia cōmiſerit. ſiue aliqua bona ad qua obligatur omiſerit vel negligenter pſoluerit. Tertio ſi aliqua hmōi fuenerit an ex toto corde de iſtis doleat et ea ꝓpt deū quē offēdit deteſtet. Quarto ā

habeat firmū ꝓpoſitum emēdādi vtiqꝫ ſuā ꝛ
ab oībus moꝛtalib⁹ cauēdi ī futurū ꝓpter deū
Quinto an intendat oīa confiteri añ acceſſum
ad celebꝛationē ꝛ iuxta arbitriū ꝯfeſſoꝛis pꝛo
eis ſatiſfacere. Sexto vtrū habeat rectā fideꝫ
cū debita intentiōe ꝛ oꝛnatu ad debite ꝛ deuo
te celebꝛandū. Septimo an debitā diligentiā
in diſcutione et examīatiōe p̄dictoꝝ adhibue
rit. Hec diligēter aīaduertant ſacerdotes cō=
cubīarī luſoꝛes:crapuloſi:ebꝛioſi:et aliȷ̄ ꝯſimi
les ī dānabili ſtatu veniens. Penſantqꝫ ſtu=
dio qualiter ad celebꝛandū accedāt et que eos
xlto diuino expectet.

iiii. Quāta requiratur diligentia ī examinatione
pꝛedicta vt ſufficiens reputetur et debita.

Solutio. Tanta reqratur qͣtā qs faceret ī magno et ar
duo negocio:pꝛo magna et ardua re lucranda
aut graui icō modo vitādo:iuxta poſſibilitatē
humane fragilitatis. Vñ ſi quis hmōi diligē
tiam ī cōſcientie ſue examinatiōe non fecerit
īdigne ad iſti⁹ ſacramēti celebꝛationē atqꝫ ſū
ptionē accidit qꝛ īpꝛeparat⁹ et ita dñici coꝛ=
poꝛis et ſanguinis reus iudicabitur.

v Quō qs poſſit eē aut fieri certus qꝫ debitam ꝛ
ſufficientē diligentiā īpſacta diſcutiōe fecerit

Dubium Ex quo hic nō requiritur euidēs certitudo cū
illa abſqꝫ diuina relatione haberi non poſſit
ſꝫ exigit ſolū certitudo moꝛalis ſiue ciuilis ſi=
cut in aliȷ̄s agibilib⁹ humanis pōt qs ex ꝓba
bilib⁹ cōiecturis poſt examinationē de debita
diligētia factā ſatis ſcire ꝛ cert⁹ eē an debitā
diligētiā fecerit vel nō fecerit ī diſcutiōe pꝛo

cedentium et hoc ſufficit quemadmoduʒ etiã
dictũ eſt ſupra capitulo.ij.articulo.i.ij.de cer
vi. titudine eſſendi abſq; peccato mortali.
In quo conſiſtat debita et ſufficiens conſcien
Solutio. tie purgatio.
Talis cõſiſtit poſt debitã examĩatiões factaʒ
in pctõꝝ preſertim mortaliũ ⁊ alioꝝ ĩpedimẽ
torũ ſi que per diſcutionẽ iuuẽta fuerĩt totalĩ
et oĩmoda remotione vel expulſione Ad quã
expulſionẽ tria ꝑcipue requirunt. Primũ eſt ve
ra et pfecta cõtritio ⁊ pctõꝝ deteſtatio p quã
qs deo qꝫ offendit recõciliatur ſcdõ eſt pura ⁊
integra confeſſio. Tertiũ ẽ recta ac debita ab
ſolutio. Nõ eñ ſufficit q accedens ad celebrã
dũ ſit p contritionẽ recõciliat⁹ deo/ſed exigi-
tur q etiã ſi recõſiliat⁹ eccl'ie: vt digne ſuſci-
piat ſacramẽtum vnitatis eccl'ie qd fit p abſo
lutionẽ q̃ p requirit cõfeſſionẽ: et ideo ſi quis
poſt mortale cõmiſſam qñtũcũq; contrit⁹ fue
rit accedat ad celebrandũ abſq; confeſſione ⁊
abſolutiõe mortaliter peccat: niſi occurrat ca
ſus qui in dubio ſequenti tangetur.
vii. Quid agendum ſi quis non poſſit habere co-
piam confeſſoris.
Solutio. Si poſſit abſq; ſcandalo differre celebratiõeʒ
differat quouſq; habuerit cõfeſſorẽ ſi vero im
mineat ſcandalũ niſi ſtatĩ celebret tũc enim de
bita contritione et volũtate ꝯfitendi tpe oppor
tuno celebret vt ſcandalũ euitet ſi tñ ex negli-
dubi.viii gentia ſua deſit cõfeſſor quẽ hẽre potuiſſet ſi
debitã diligentiã feciſſet ſpecialiter peniteat
quib⁹ ornamẽtis ꝯſcia celebraturi debeat eẽ
adornata vt digne et debite poſſit celebrare

Solō. Neceſſariū eſt vt digne celebraturus accedat
ornat⁹ recta fide debita intentione ⁊ ſufficien
ti conatu ad debite reuerēter ⁊ digne celebrā
dū. Decēs eſt etiā vt decoratus ſit humilitate
caſtitate: iuſticia ⁊ ceteris ꝟtutib⁹ q̄ ꝑ veſtes
ſacerdotales ſignificatur.

ix. Utruz celebraturus teneatur dicere horas ca
nonicas ante miſſe celebrationem.

Solutio. Talis ad min⁹ dicere tenetur añ celebrationē
matutinas alioq̄n mortaliter peccat. Ad alias
aūt horas canonicas nō tenetur añ miſſaz ſub
peccato mortali niſi aliqua ſpecialis ꝯſtitutio
vel approbata cōſuetudo eum ad hoc obliget
Nichilonim⁹ cōgruū videtur vt etiā p̄ime ā
te celebrationem dicantur. In ceteris atten
denda eſt conſuetudo ecclie cathedralis vel re
ligionis cuius eſt pars ſubditus.

dubi. x. Utrum ſint aliqua alia ſpālit̄ dicēda vel agē
da añ miſſe celebrationē e celebraturo.

Solutio. In hoc attēdenda eſt conſuetudo dioceſis vel
religiōis ſue ſcđm quā ſi aliqua alia p̄mittā
tur q̄ ad decentiaz reuerētiā ⁊ deuotionē ōſer
uiāt decet vt ita obſeruet̄. Añ vbi conſuetum
ē vt dicāt̄ iſti pſa. Quā dilecta. Bñdixiſti. In
clina. Credidi. ⁊ De ꝓfūdis. cū q̄buſdā p̄cib⁹
et collectis: vel etiā q̄dā pſalmi ⁊ orōnes ad lo
tionem manuū ⁊ induſtionē ſacraꝝ veſtium ⁊
ad acceſſū ad altare nō ſunt iſta a celebraturo
omittenda vel ꝯtennenda. Solet etiā p̄mitti
confeſſio gñalis publica: et oſculatio altaris
apō quoſdā thurificatio precipue ante miſſas
ſolēnes que ſuo modo etiam ſunt obſeruanda

Arti. ii. Reſoluens.xxiiij.dubia occurrentia circa di
cēda et agēda in miſſa modū qꝫ dicendi atqꝫ
agendi que ſint dicenda ⁊ agenda in miſſa et
quō.generaliter illa dicenda et agenda ſunt
⁊ eo mō que et'ſcōm qꝺ ordinatio ac conſuetu
do dioceſis vel religionis celebrātis,obſeruat
ii. Utrum ſacerdos in miſſa debeat vel poſſit a=
liquid aliud dicere q̃ꝫ in libro miſſali cōtinet.
Solutio. Magis expedit quod nichil aliud dicat pōt:
tamen cogitare aliqua deuotionem excitātia
Si igitur affectum habeat ad aliqua dicēda
pertranſeat illa cogitando atqꝫ meditando.
iii Utrum verba canonis debeant dici ſecrete ſi
cut orationes in miſſa que ſecrete vocantur.
Solutio. ſit ꝑpter multas cās quas nō opꝰ eſt recitare
iiii Utrum cetera preter canonem ⁊ ſecretam vel
ſecretas ſi plures accipiantur debeant alta ⁊
audibili voce dici Ita expedit fieri Non enim
abſqꝫ cauſa rationabili eccleſia fecit diſtin=
ctionem inter canonē et alia dicenda per hoc
nam qꝫ excitātur et edificātur aſtātes vt apꝺ.
Si tn̄ ſolus miſtrās aſtet ꝗ fortaſſis poſtea ſit
quoſdam religioſos ꝯſuetū eſt celebraturus:
et ſub miniſtratione ſe aliqualiter recolligat
meditādo nō videtur hac de cauſa neceſſariū
dꝫ tn̄ nichilominus conſuetudo loci obſeruari
v Utrum in memorijs viuorum et mortuorum
debeat aliquorum fieri nominatio.
Solutio. Non ē neceſſe ſi tn̄ celebrans ex noīatione eo=
rū ſēſiat deuotionē augeri poterit noīare ca
uēdo nichilominꝰ ꝓlixitatē propter aſtantes
vi vtrū ſacerdos cupiēs aliquoꝝ noīatim habē

Solutio. memoriã poſſit ante celebrationẽ hoc facere. Expedit vt ita faciat pſert ſi publice ⁊ coraʒ multis ſit celebratur⁹ vel ſit multorũ noĩati mẽoriã hẽre velit ſicut etiã expedit vt celebra turus habẽs deſideriũ dicẽdi vel meditandi alia ſpeciali ꝑ deuotione maiori excitãda cir ca ſũptioneʒ ſacramenti hoc faciat ante cele=

Dub.vii. brationẽ vel etiã ſub celebratione ſi miſſa in

Solu. notis cãterꝫ ⁊ ipſis aptũ ad hoc habeatur. Utrũ reqraꝫ attẽtio celebrãtis circa dicẽda ⁊ agẽda queadmodũ nõ neceſſario reqriꝫ actua lis intẽtio vt ſupius.c.iij.arti.iij.circa reuolu tionẽ tertij dubij dictũ ẽ. Ita etiã ⁊ neccio req riꝫ actualis ⁊ cõtinua attẽtio virtualis tñ ſp ẽ neceſſaria. Eſt ãt virtualis attẽtio vt⁹ qdã relicta ex actuali attẽtiõe pma ſi intẽtiõe ſiue ꝓpoſito pſeuerãdi in tali attentione actuali. Et hec etiã ſufficit niſi interũpanꝫ p actualeʒ attẽtionẽ ſibi ꝯria ſiue volũtaria ꝯuerſioneʒ vel euagationẽ ad alia. Verũtñ ſtudioſam di ligẽtiã adhibere dʒ celebrãs vt actualem attẽ tionẽ retineat ⁊ ne de alia diſtrahaꝫ qm̃ ſi qs debitam diligentiam nõ adhibeat a pctõ nõ

viii potest excuſari.

Utrũ ad debite ⁊ digne celebrandũ requiraꝫ

Solu. deuotio in celebrante.

Deuotio duob⁹ mõis põt accipi. Pmo ꝑ vo= lũtate ꝓmpte tradidiſſe ex dilectiõe ad ea q̃ ptinet ad deũ famulatũ. Scdo ꝑ feruore dile ctiõis q̃ mẽs cũ qdã ſuauitate ⁊ delectatõe ele uaꝫ ad deũ ⁊ ſcdʒ vtrũ qʒ modũ duplex põt eẽ deuotio qdã em̃ ẽ actualis qñ.ſ.actualꝫ volũ tas ꝓmpte ſe tradidit diuino obſeqo vel mẽs

actualiter feruet in dilectiōe:alia ē virtualis
vt cū exactualiṫ p̄uia deuotione reliquiṫ que
dam virtus q̄ ad act⁹ ſeq̄ntes cōcurrit. Circa
actualē deuotionem duo ſunt conſiderāda.ſ.
deuotio ipſa ⁊ conat⁹ ad acq̄rēdā eam. Circa
officium etiā miſſe duo attēdēda ſunt.ſ.miſſe
celebratio ⁊ ad celebrādū debita p̄paratione
ſacerdos ita ꝑ celebratur⁹ in ꝑperatione cir=
ca examinationē ⁊ ꝓbationē ſuīſpſis tenetur
habere deuotionem primo mō dicā actualiṫ
hoīs eñī preparare animā. De hac deuotione
videṫ eē intelligēda gloſa.i.corin.xi.dicens.
Indignus eſt q̄ nō deuota mēte accidit ad eu
chariſtiā:ad deuotionē vero ſecūdo mō dictā
actualiter hn̄dā nō teneṫ. Ille eñī feruor dile
ctionis a dn̄o gratuite datur. Unde aliq̄n de
ſiderat⁹ dari denegatur vel dat⁹ ſubtrahiṫ:
alicui ſcd̄m ꝙ diſpoſitio eius meretur vel ſa
luti ſue dn̄s nouit expedire. Uerūtamen cele=
braturus teneṫ toto conatu illuꝫ feruorē deſi
derare ⁊ poſſibili diligētiā adhibere faciēdo
totū quod in ſe eſt vt ſibi detur nitendo oēm
teporem/diſtractionē et euagatione mētis ex
pellere ⁊ ſi aliq̄d hui⁹ modi occurrat celebra
re non tenere hoc eñī faciēdo nō ceſſeṫ indig=
nus ſed ſufficiēter deuotus accedere. Un̄ ſi ꝓ
tūc ille feruore ei nō detur nō debꝫ ꝓpter hoc
a celebratione abſtinere ſꝫ abſq3 ſcrupło cele
brare. In ipſa autem celebratione nō requi=
ritur de neceſſitate deuotio actualis/prius ac
cepta:ſed ſufficit ⁊ etiā requiriṫ virtualis ex
actuali p̄cedēte relicta:lꝫ etiā nō req̄raṫ actua
lis deuotio:ſcd̄ꝫ dicta/eo ꝙ nō ē ī libera ptāte

noſtra requirit tñ ⁊ ſufficit deſideriũ cũ poſſi
bili cognatu attuali ad reqrẽdũ illaꝫ deuotio
nem ita ꝙ celebꝛãs faciat ꝙ in ſe eſt coꝛ ſurſũ
eleuando pꝛout et ipſe aſtantes: excitat ⁊ hoꝛ
tatur tñ dicit ſurſum coꝛda. Circa qd̓ dicit ꝑ
ſcianus papa vt hec hꝫ̄tur de cõſe di. i. quãdo
Ideo ſacerdos ꝑfatiõe pꝛemiſſa parat ĩ ratꝛ
metes dicẽdo ſurſũ coꝛda: dũ reſpõdet plebs
habemꝰ ad dominũ admouetur nihil ſe aliud
ꝙ̃ dñm cogitare debꝫ. laudat ꝯtra aduerſa
rium pectus et ſoli deo pateat: nec ad ſe hoſtẽ
dei peruenire patiatur hec tibi: vtrũ celebꝛãs
dꝫ̃at ſtare capite diſcoopto ſic vt habetur de
ix cõſe. di. i. ca. nullꝰ. niſi occurrat rõnalis cã co
Sol'o opẽdi vnde ſi quis abſꝙ tali cã ſtet coopertꝰ
grauiter peccat vt habetur in eodeꝫ capitulo.
Cũ quo debeat fieri ablutio poſt ſũptionẽ ſã
dubi guinis cũ vino vt hꝫ̄tur ex parte de cele. mi. ſ.
Cuiꝰ ratio inferiꝰ vltimo capitulo reddetur.
Sol'o Utrum ſacerdos poſt miſſam ĩnceptam licite
xi poſſit deſiſtere officium non perficiendo.
Non poteſt niſi occurrat aliqua rationabilis
⁊ ſufficiens cauſa.
Quid agendũ ſi ſacerdos poſt miſſã inceptã
xti moꝛiatur vel in talem infirmitatem aut debili
tatem incidat vt non poſſit perficere.
Si aliquod iſtoꝛum cõtingat ante cõſecratio
Solu. nem non eſt neceſſariũ ꝙ miſſa per aliũ perfi=
ciat põt tñ fieri ſi aſſit alicuiꝰ ſacerdos diſpo
ſitꝰ Et ille ĩcipiat vbi pͦꝛ dimiſit ꝙ ſi neſciat
põt ĩcipere a ꝑncipio. Si vero aliqd ꝑdictoꝛũ
cõtingat poſt ꝯſecrationẽ coꝛpoꝛis ⁊ ante cõ=
ſecrationẽ ſanguinis vel pꝰ cõſecrationẽ vtri

uſqꝫ tūc ſuppleri ⁊ ꝑfici miſſa ꝑ aliū diſpoſi-
tum. Si aūt cōtingat hoc in ꝓlationē verbo
rū ꝯſecratiōis corporis xp̄i bis iā ī parte ꝓxio
ſciatis ſimiliter ꝑficiat ꝑ aliū que īcipiat ibi
Qui pridie. Et ſi illud ꝯtingat in ꝯſecratiōe
ſanguīs incipiat ibi. Similitudo: ſic etiā agē
xiii dum videtur cū dubitatur. Utruꝫ prior ſacer
dos inceperit verba cōſecrationis proferre ⁊
nō ꝑfecerit. Nec reputādum eſt tūc fieri itera
tionē quia nō intelligitur iteratum quod am
bigitur eſſe factum.
Quid agendū ſi celebrāti ſanguis per nares
erumpat vel fluere incipiat.
xiiii Poſare debet reclinādo vel ſedēdo donec flu
xus ceſſet. Cauere āt dꝫ ne veſtes vel aliqua ſa
Solu. cra per ſanguinē coinquinent recipiēdo illuꝫ
vel in aliquo vaſe vel paniculo ꝓut diſcretiōi
ſue melius ꝯuenire videtur ſi autē ille fluxus
reſtringi non poſſet neqꝫ ſacerdos officiū per
ficere. tūc agendū ē vt in caſu dubij p̄cedētis.
Quid ſacerdos omittat aliquid vel aliqua d
dicendis vel agendis in miſſa.
Si obſeruet ea q̄ neccio an cōſecrationē requi
Solu. runt cōſecrat: ſed tn̄ grauiter peccat ſcienter
omittat aliquod notabile ex inſtitutione ſiue
conſuetudine eccl'ie ad hoc officium reqſitum
vt pupa miſſe introitū. Epiſtolā Euāgeliū vel
aliud huiuſcemodi ſi aūt aliqd modice reputa
tiōis vel ex negligētia aliquid omitttat minꝰ
peccat. Diligentiſſime tn̄ cauere dꝫ ne ꝯtigat
Reſoluēs. iiij. dubia q̄ occurrūt circa dicēda
agenda ⁊ cauenda poſt miſſe celebrationem.
Dubi. iſ vtꝝ ſpalit aliq ſit dicēda pꝰ miſſe celebratōēꝫ

Sic p2imo nã q3 et oĩa dicende ſunt corde et
o2e debite ⁊ deuote gratiarũ actiões. Cũ eñ
vt et ipſe celeb2ãs in p2efatione ꝓteſtatur di
gnũ ⁊ iuſtũ ſit at q3 equũ ⁊ ſalutare vt ſempꝛ
vbi q3 dño gratie agant: q2 ĩ illo loco vl tẽpe
nobis bñficia ſua clementer largiri ceſſat dig
niſſimũ iuſtiſſimũ ⁊ equiſſimũ eſt vt hoc fiat
poſt hui⁹ bñficij p2eceptionem ⁊ tanto diligẽ
tius at q3 deuotius q̃to inter oĩa bñficia hoĩ
b⁹ a deo collecta illud vnũ de maximis habet
Nõ ſolum aũt ideo gratias agere debet cele=
b2ans ne ꝓpter ingratitudinẽ de tanto bene
ficio grauius iudicet a dño ſed ⁊ vt de tali gra
tias debitas exhibens potio2um beneficio2ũ
dign⁹ efficitur et p2ecipue vt ad craſtinã cele
b2ationẽ vel saltẽ ſpiritualem iſtius ſacramẽ
ti ſumptionẽ ad quam ſemper tenetur eſſe di
ſpoſitus p̃paratio2 reddatur ſemper eñ cele
b2atio p2ecedens diſpoſitio ac p2eparatio eẽ
ad ſequentem. Magis autem attẽdẽda eſt in
ſi huiuſmodi gratiarũ actiõe feruida co2dis d
uotio q̃3 p2olixa labio2um o2atio..
Utrum poſt celeb2ationẽm aliqua etiam ſin
Solutio. gulariter ſint agenda.
Sic d3 eñ his q̃ celeb2auit in oĩbus timo2ita
te virtuoſe ⁊ exẽplariter ſe habere ⁊ in bonis
occupationibus excercitiiſ q3 ſalutaribus ꝯſu
lationẽ ⁊ delectationem querere vt ĩ meditã
do pſallando o2ando ſtudendo ſcribẽdo legẽ
do/ docẽdo ⁊ ho2as canonicas debite pſoluẽ
do/ ita vt et diabolus nũq̃3 eũ ocioſu3 ĩueniat
Dubi. ii. et ad futura dona par acto2 fiat que ſũt ſacer
doti poſt celeb2ationem cauenda. Maxime

Solutio. conhibenda eſt lingua ne loquatur leuia inuti-
lia ſcurrilia vel doloſa verba ſic etiam viſus
ne videat vana. Et ſuo modo ſenſus ceteri ſūt
cuſtodiendi precipue etiam crapula et ebrie-
tas fugienda: ioci ⁊ ludi vitandi ⁊ vt hec faci
lius fieri poſſit ſtudendum: eſt vt dicit beatus
grego. vt ſemper anim⁹ ī ſuo pōdere ⁊ vigore
ſeruetur ne poſtea cum fluxa cogitatio diſſol
uat ne vana leticia mentē ſubrebat: ⁊ lucrum
cōpunctionis anima per incuriam fluxe cogi-
tationis perdat.

iiij. Utrum ſtatim poſt miſſe celebrationē ſit cō-
medendum vel bibendum.

Solutio. De iure nō dꝫ fieri. Un̄ in canone: trib⁹ de cō
ſe. di. ii. dr. Si mane dn̄ica portio editur vſqꝫ
ad ſextam ieiunāt miniſtri q̄ eā ſumpſerunt.
Et ſi tertia vl' quarta hora acceperūt ieiunēt
vſqꝫ ad veſperas. Sed de cōſuetudine hec ius
non ſeruatur ꝓpter reuerētiam tn̄ tāti ſacra
menti dignum eſt vt cibo ⁊ potu abſtineat' do
nec debite gratiarū actiones ſint reddite et
ita etiam interea ſpecies ſacramētis veriſſi-
militer exiſtimentur corrupte.

Capitulum. vi. de dubiis

occurrētibus circa materiam ad conſecrādū
Arti. i. aptā videlicet panē et vinū. vi. cōtinet ar. Re
ſoluens ſex dubia q̄ incidunt circa panē cōſe-
Dubiū. crandum ſiue hoſtiam anteqꝫ conſecretur.
Quis et qualis debet eſſe panis vt conſecrat
et ex eo confici poſſit corpus chriſti debet eſſe
triticeus aqua naturali confectus et azimus
id eſt non fermentatus.